

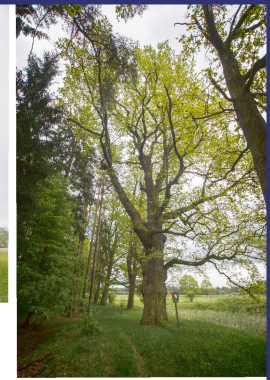
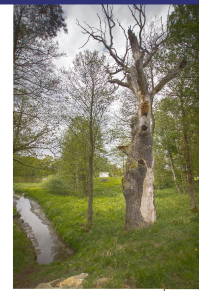
Cesta kolem Metelu

DĚLKA OKRUHU: 39,5 KM
1:30 000, STAV: LISTOPAD 2013, SOUŘADNICOVÁ SÍŤ: WGS 84

Třeboň

- TRASA OKRUHU
- PAMÁTNÝ STROM
- VÝZNACNÝ STROM
- INFORMAČNÍ TABULE
- KAPLIČKA
- SOCHA, POMNÍK
- LES; STROM, KEŘ
- VODNÍ PLOCHA; VODNÍ TOK
- SOUKROMÝ POZEMEK; BUDOVA
- HISTORICKÁ BUDOVA; VEŘEJNÁ BUDOVA
- HŘIŠTĚ
- HLAVNÍ SILNICE; SILNICE
- NEZPEVNĚNÁ CESTA, PĚŠINA
- ŽELEZNICE
- ELEKTRICKÉ VEDENÍ; VRSTEVNICE PO 5 METRECH

BUK LESNÍ

Cesta kolem Metelu - Jemčina velký okruh

Délka trasy: 39 km

Trasa: cyklistická

Okruh: Kolence, rybníček Ostrý, hájovna Lipiči, rybník Potěšil, rybníky Nadějské soustavy (Víra, Láska, Měkký rybník, Skutek, Strakatý), obec Val a Hamr, hájenka Baldinka, hráz rybníka Krkavec, dvůr Metel, rybník Malý a Velký Závistivý, dvůr Cikar, rybník Velká Holná, Lannův kříž, zámek Jemčina, Kolence
Terén: hrázové cesty, lesní cesty, silnice nižší kategorie

Zajímavé stromy na trase:

Hráz **rybníka Skutek** – **dub letní** o obvodu kmene 490 cm, **borovice lesní** o obvodu kmene 230 cm

Lípa srdčitá u hájovny **Baldinky** o obvodu kmene 447 cm

Dub letní na jižním konci **hrázi rybníka Krkavec**, obvod kmene 591 cm, **dub letní** u sjezdu **k hájovně Krkavec** o obvodu kmene 598 cm

Památný dub letní u Meteje o obvodu kmene 619 cm

Památný dub letní na hrázi rybníka Malého Závistivého o obvodu kmene 562 cm

Památný dub letní v louce u Karštejna o obvodu kmene 540 cm

Na louce **pod zámekem Jemčina** směrem k Nežárce **památný dub letní** s obvodem kmene 490 cm a řada dalších krásných solitérních dubů a lip

Oboustranná **alej památných lip z Jemčiny na Šimanov**, nejsilnější lípa srdčitá o obvodu kmene 546 cm.

A co Vás čeká na této trase?

Dobrym výchozím bodem této trasy může být kromě **Kolenců**, i **obec Hamr** nebo **zámek Jemčina**.

My se vydáme z Kolenců. Naproti návesnímu rybníčku v Kolencích odbočuje silnička ze vsi dolů na jih (doleva při jízdě ve směru na Lomnici nad Lužnicí, je zde směrovka Střelnice) po zhruba 900 metrech se u **rybníčka Ostrý** rozdvouje a my se dáme vpravo. Po chvíli silnice mizí v lese. Na křižovatce u hájovny **Lipiči** odbočíme vpravo na prostou lesní cestu, která nás po 1 km přivede na hráz mezi **rybníky Potěšil** (vlevo) a **Klec**.

Potěšil je rybník stavěný Jakubem Krčínem z Jelčan v letech 1577-1579, tedy ještě v době, kdy nebyl rybník Rožmberk. V původní rozloze, kdy zaplavil i sousední starší rybník Klec (připomínaný v roce 1503) mohl mít okolo 500 ha. Schwarzenberkové nechali rybník v roce 1831 vysušit a zřídili zde hospodářský dvůr. Rybníkářem Josefem Šustou byl roku 1845 obnoven už v této podobě.

Dále pokračujeme po cestě až na křižovatku se silnicí č. 148, po ní dále doleva a odbočíme do **vesnice Klec**. Tato ves vznikla v blízkosti stejnojmenného hradu, jehož nepatrné zbytky jsou na západním břehu stejnojmenného rybníka a připomíná se poprvé roku 1388. Projedeme vsí, a jakmile zmizí poslední chalupa z dohledu, otevře se nám výhled na první vodní hladiny rybníků **Nadějské soustavy**.

Základem této rybníční soustavy z let 1577-1579 jsou Krčínovy rybníky **Naděje**, **Skutek** a **Potěšil**. Všechny rybníky této soustavy jsou naháněny stokou zvanou Potěšilka, která byla vedena z řeky Lužnice ještě před stavbou rybníka Rožmberka. Ve druhé čtvrtině 19.

století byla celá soustava vysušena. Severní část soustavy byla rybníkářem Josefem Šustou v roce 1871 obnovena s tím, že původní plochu velkého rybníka Naděje vyplnily další menší rybníky **Víra**, **Láska**, **Blaník**, **Dobrá Vůle**, **Měkký**, **Rod**, **Horák** a **Strakatý**.

Pokračuje stále rovně po asfaltce. Víra je vlevo, Dobrá mysl vpravo, po nich vlevo Láska, vpravo Skutek. Posledními rybníky, mezi nimiž vede naše trasa, jsou Měkký a Strakatý. Poslední rybník má jméno po nedaleké hájovně. Jakmile se silnička zanoří do lesa, na rozcestí se dáme vlevo a jsme na žluté turistické značce ve směru do vsi Val. Po 800 metrech žlutá značka pokračuje rovně na lesní cestu, my se ale přidržíme asfaltky. Po dalším kilometru se po pravé straně objeví **hájovna Vršková** a už je na horizontu vidět **obec Val**.

Val spolu s Hamrem tvoří zvláštní sídelní uskupení, z něhož je na první pohled patrné, že osudy obou obcí byly často spojené. Ve Valu připomínaném v roce 1413, byla tvrz, po níž však dnes již není stopy. **Kaplička sv. Jana Nepomuckého** na návsi je z roku 1853.

Na valské návsi se dáme vpravo na hlavní silnici, která překoná malé návrší, a vjíždíme do **obce Hamr**. Hned na kraji obce si určitě nenechte ujít nádherný **renesanční kostelík Nejsvětější trojice** z roku 1581, postavený pro rod Valovských z Úsuší. Za ním na křižovatce odbočíme vpravo, kde se za vysokou zdí ukrývá zachovaná **goticko-renesanční tvrz Hamru** se původně říkalo Ostrov a skutečně má zvláštní dispozici. Původně bylo v jeho blízkosti více rybníků, které spolu s protékající **Nežárkou** pevninu obklíčily jako ostrov. Místo si podle pověsti vybrali Adamité, vyhnaní z husitského Tábora pro svou pokřivenou víru. Na místní tvrzi se vystřídali Valovští z Úsuší,

Karlové ze Svárova, Loubští z Lub a počátkem 18. století rytíř Gerard, který mordoval své poddané. Později Hamr vlastnili Schwarzenberkové a ještě ve 20. století objekt posloužil jako domov důchodců.

Po silnici se dáme dále přes most přes Nežárku a za ním po 200 metrech odbočíme na silnici vpravo. Silnička vede na Vřesnou a je z ní okouzlující výhled na **rybníční soustavu** po levé ruce: Hluboký Sax, Hluboký u Hamru, Smíchov, Odměna a Velký Vřesenský. Za posledním rybníkem stojí po levé ruce **hájovna Baldinka** a před ní nádherná urostlá **lípa srdčitá** o obvodu kmene 447 cm.

Pokračujeme dále v původním směru. Na nedaleké křižovatce u Skopaného rybníka se dáme doprava a jsme na žluté turistické značce. Po žluté také odbočíme po 700 metrech na silničku doprava a asfaltu se budeme držet, i když žlutá turistická značka odbočí doleva kolem Novoplešského rybníka. My pokračujeme dále asfaltkou až ke dvoru Metel.

Řada krásných mohutných dubů letních zaujímá převážně pravou stranu cesty. Je to hrázný porost bývalého **rybníku Krkavec** a tyto duby rostly na vzdušné straně hráze. Největší z nich, **památný strom o obvodu kmene 619 cm**, roste v těsné blízkosti **dvora Metel**, v místě, kde silnička opouští původní těleso hráze a obrací se ke dvoru.

Ode dvora nepojedeme přes Nežárku, ale zůstaneme na pravém břehu a pokračujeme po modré turistické značce dále do nitra jemčinských lesů.

Po 1200 metrech na křižovatce lesních cest odbočíme stále po modré vpravo. Hráze **Velkého a Malého Závistivého rybníka** se mohou pochlubit několika pěknými prastarými

hráznými duby, z nichž největší – **památný strom, dub letní o obvodu kmene 562 cm** je asi ve třetině hráze druhého z nich. Z hráze Velkého Závistivého rybníka se nabízí krásný pohled na Karštejnskou baštu, která zde mezi rybníky leží jako vodní tvrz. **Karštejn (Kaštejn)** býval rybníkem pánů z Hradce. Jeho název měl připomínat významný úřad karštejnského purkrabí, který zastával Jáchym z Hradce do roku 1553. Jeho plocha zahrnovala i část dnešních rybníků Závistivých a sahala ještě více na jih. Asi 100 m jižně v louce od usedlosti Karštejn se nachází další **z památných stromů** a to **dub letní** o obvodu kmene 540 cm. My se dále vydáme po modré turistické značce. Dále po ní projedeme lesy až k bývalému hospodářskému **dvoru Cikar**. Jeho název pochází od místních mlynářů Cvikarů, kteří zde původně provozovali mlýn. Zde se dáme před rybníkem Popelov doprava. Nejmohutnější a asi nejhezčí z dubů v okolí Cikaru najdeme v okraji lesa asi 750 m jihovýchodně od dvora. Půjdeme-li od Cikaru k hájovně Vilémka, je **dub** o obvodu kmene 606 cm vidět vpravo za loukami asi 250 m od cesty.

Na kraji lesa je **hájovna Vilémka**. My se u ní dáme mírně vpravo a zhruba po dvou kilometrech narazíme na křižovatku s červenou turistickou značkou, po níž se dáme vpravo. Před námi je rybník **Velká Holná**.

Rybník Velká Holná s kraťoučkou vysokou hrází, je co do velikosti na 9. místě mezi českými rybníky. První zmínka o něm pochází z roku 1384. Rybník vznikl přehrazením Holenského potoka. Poslední mohutný **buk lesní**, který měl ještě v roce 2006 v obvodu 482 cm a výšku 25 metrů při jižním konci hráze je již bohužel mrtvým torzem. Při pohledu

z hráze oku neunikne ostrov se jménem z řeckých bájí – Naxos. V polovině 19. století nechali Černínové ostrov osázet exotickými stromy, podobně jako ve své Americké zahradě v Chudenicích.

Jemčinský lesní komplex, to jsou lesy hluboké a ne vždy se v síti lesních cest dobře orientuje. Jestli někde existují bludné kořeny, tak je to právě tady. Zámek Jemčina, přestavěný rodem Černínů v 18. století z hospodářského dvora s hřebčínem, měl sloužit odpočinku a okolní lesy nejoblíbenější zábavě šlechty - parforsním honům. Éru štvanic však ze dne na den v roce ukončila vichřice v roce 1822. Polámaných stromů bylo tolik, že ani po dvaceti letech nebylo ještě popadané dřevo odklizené. **Vojtěch Lanna**, českobudějovický průmyslník, se v roce 1842 dohodl s hrabětem Černínem na splavnění řeky Nežárky odsud až k soutoku s Lužnicí, čímž se čišťení lesů značně urychlilo. Lannův kříž připomíná tuhle užitečnou spolupráci.

Z hráze dále po červené turistické značce, se můžete pokusit najít **Lannův kříž** v lese. Rozhodně to stojí za to, není to ale lehká věc. Asi jeden kilometr od hráze Velké Holné odbočuje doprava jedna z lesních cest. Pokračujte po ní stále dále, za další křižovatkou s lesní cestou, kterou projedete rovně je to ještě asi 300 m. Nenápadná lesní pěšina odbočující doleva je označená dřevěným křížem s nápisem Lannův kříž. Samotná skupina balvanů s křížem z roku 1854, k němuž vede kamenné schodiště, však téměř není vidět pro hustý porost mladých borovic.

Pokud nemáte chuť pouštět se v jemčinských lesích ze značené trasy, nevádí, pokračujte

dále po červené turistické značce na křižovatku, která svým tvarem připomíná hvězdicu a také se tak jmenuje. **Hvězdice** je krásný příklad původního uspořádání lesních cest pro potřebu štvánice, její jednotlivé paprsky tvořily cesty, které protínaly jinak pravidelnou síť lesních cest a zkracovaly tak spojení se samotným srdcem lesa v blízkosti dnešního Lannova kříže. Tam bylo v další hvězdicí velké shromaždiště účastníků honu.

První odbočka na zpevněnou cestu vlevo je ta, která vede na Kočičí vrch, další ze skalnatých bodů skrytých v jemčinských lesích. Lesní cesta po chvíli křížuje asfaltovou silnici, která nás, když se dáme doleva, přivede po chvíli k zámku Jemčina. Od jemčinského zámku vede jihovýchodním směrem **památná alej**. Různě staré stromy, převážně lípy, zde tvoří zastíněný koridor k hospodářskému **dvoru Šimanovu**. Nejkrásnější stromy jsou ale v parku rozkládajícím se pod zámkem na loukách směrem k Nežárce. Kromě největší lípy srdčité s obvodem kmene 827 cm, která padla v roce 2006, je zde **památný dub letní** s obvodem kmene 490 cm a řada dalších krásných solitérních dubů a lip.

Od zámku se vydáme po silnici č. 148, kterou je též vedena zelená turistická trasa, ve směru na Novosedly nad Nežárkou. Po zhruba 2 km od mostu přes Nežárku, těsně před závěrečným stoupáním do Novosedel, odbočíme doprava a po cyklistické stezce se dostaneme do Kolenců. Je ovšem možné zůstat na silnici č. 148 a přijet po ní až do Novosedel nad Nežárkou a dále do Kolenců.